

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 32

6. srpna 2017

Cena: 8 Kč

90 let Žižkova sboru v Červeném Kostelci

aneb vpravdě požehnaný sváteční den

V neděli 9. července jsme si připomněli výročí husitského kostela. Byl krásný slunečný den, který jsme posvětili děkovnou bohoslužbou. Tu vedl, spolu s emeritní farářkou Miloslavou Pellyovou a farářem Davidem Smetanou, bratr patriar-

cha Tomáš Butta. Bohoslužba byla o to radostnější, že mezi nás přijeli sestry a bratři z okolních husitských sborů, hosté z ekumeny i pan starosta Rostislav Petrák.

Po bohoslužbách jsme se sešli ke společnému stolování na farní zahradě. Atmosféra byla velice přátelská, a tak mnozí zůstali v družném rozhovoru až do pozdního odpoledne.

V podvečer se pak konal benefiční koncert Lee Andrew Davidsona a jeho doprovodné kapely – mimořádný a strhující zážitek. Černošské spirituály v podání Davidsona roztleskaly posluchače již během písní, závěrečný potlesk pak zvedl mnohé ze židlí. Radost z celého dne korunuje výtěžek koncertu, který na vstupném činil 19 200 Kč a na sponzorském daru 25 000 Kč (Flamy). Vše bylo věnováno na podporu nákupu sanitky pro místní hospic Anežky České. Na závěr bych chtěl poděkovat za podporu firmě Josi a zahradnictví Trees, panu starostovi Petrákovi a sborovým sestrám pak za výborné koláče, J. Kejzlarové a O. Nermutovi za nezištnou pomoc při náročné přípravě, P. Pacákovi a L. Aubrechtové za precizní zajištění průběhu dne a rodině Kábrtových za standardně nadstandardní kulinářský zážitek.

Bohu díky za takovéto dny.

DS

Setkání mládeže CČSH a jejich přátel

IX. ročník setkání mládeže Církve československé husitské a jejich přátel letos hostí Olomouc. Program se bude odehrávat zejména v Husově sboru v Olomouci a v nejbližším okolí. Heslo provázející rok 2017 je inspirované prorockým textem z knihy Ezechiel 36,26: Nové srdce, nový Duch. Pojďme do nitra, k vlastním pramenům. Tam proniká Duch, který dává prostor naší svobodě a jejímu naplnění. Duch působí také v nitru vztahů, uprostřed našeho setkávání a společnosti. Pojďme a okusme, jak dobrý je Duch Boží v nás a mezi námi. Na konkrétním místě a v konkrétním čase... Akce proběhne 15. - 17. září 2017 v Olomouci. Cena: 250/400 Kč (v ceně je ubytování i strava). Přihlásit se můžete na webových stránkách <http://setkani-cchsh.webnode.cz>, kde najdete i další informace.

Z programu:

• Bible journaling

Kreslení do Bible, oživení Bible, aktualizace biblického poselství vlastní tvorbou. Kreslívá se přímo do vlastní Bible. My si vystačíme s nakopírovanými stránkami, tužkami, pastelkami, akvarely... atp.

• Nové sociální trendy v církvi

Víra člověka duchovně vyzbrojuje. Chce však od myšlenek a slov přejít také ke skutkům. Jak se křesťanský angažovat v moderní době? Rozhovor o zkušenostech se sociálním, lidskoprávním a mezináboženským angažmá s Mikulášem Vymětalem.

• Esprit, elan, emotion

Juraj Jordán Dovala a Helena Smolová přijedou povídat o rozdílnostech i shodách ve spiritualitě muže a spiritualitě ženy. Co nás rozlišuje a co nás

spojuje? V čem je můj osobní vztah s Bohem jedinečný?

• Prohlídka Olomouce

Olomouc historická i současná, tajemná zákoutí, mystické budovy, moderní hipster kavárny, bezpočet schodů vedoucích na věž katedrály. I taková je Olomouc, kterou můžete na setkání objevovat.

• Bubnování pro radost

Bubenická dílna pro zájemce i zájemkyně o rytmus, energii a silnou intenzitu (nejen tu hlukovou) bude jedním z odpoledních workshopů.

• Add Gospel

Prožijeme koncert Add Gospel z Přerova, energický sborový zpěv s přísadou dobrých zpráv (evangelia), který svými kořeny sahá do křesťanských bohoslužeb amerických černochů.

Jáhenské svěcení v České Lípě

Jsem jist, že ani smrt, ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Ř 8,38-39

Tento verš provázel sestru Marii Truncovou, která přijala svátost jáhenského svěcení v kostele Mistra Jana Husa v České Lípě dne 6. července. Sestra Marie od podzimu loňského roku působí v náboženských obcích Česká Lípa a Nový Bor.

I za tak krátkou dobu připravila k pronájmu tři byty, zrekonstruovala farní byt, kam se s manželem přestěhovali, znovu obnovila pěvecký sbor. Sestra Marie umí lidi spojovat a vést, a tak se díky její srdečnosti v obou obcích vytvořilo živé společenství. Ve sváteční den ji přijeli podpořit přátelé, sestry a bratři z Nového Boru, Českého Dubu, Liberce, Frýdlantu a k slavnostní atmosféře přispěl pěvecký sbor Camerata pod vedením Petra Trunce.

Přejeme sestře jáhence, aby stále i v čase budoucím cítila Boží požehnání.

Jana Pechancová

O naší identitě

S blížícím se jubileem Církve československé husitské probíhají také rozhovory o její identitě. Čím se vyznačuje, co přináší dnešní společnosti, má vůbec naději obstát ve všech současných zkouškách a opět ožít? Následující úvahy nejsou ničím novým, jen se snaží o shrnutí několika důležitých myšlenek. A k tomu snad přibude i povzbuzení.

Během téměř už století své existence procházela CČS(H) vývojem a změnami, což značí, že je to živý organismus. Z některých chyb jsme se poučili. Některé podněty přinesly dobro, jiné se neosvědčily. Dnes už například není vhodné vymezování se vůči druhým, například vůči římským

katolíkům – jakápak je identita v negaci čehokoli? Avšak přehnaná svoboda se nevyplatila, liberalismus vedl do slepé uličky. V současnosti už nejsou přínosem ani národnostní důrazy, které měly svůj význam po vzniku samostatného státu. Také některé kdysi moderní myšlenky během doby

zastaraly. Úsměv dnes budí sentimentální písně, jakož i pozůstatky archaické češtiny. Někdo si zakládá na tradici, ta ale nově přichodí nic neříká, pokud jim není vysvětlen její význam a pokud je nesena pouze lidskými zvyklostmi. Zavrhnout tradici úplně by ovšem taky nebylo dobré. Bohoslužba s Farského liturgií byla v době svého vzniku objevením prostoty a zbavením se nánosů nadbytečných obřadů. Ale dnes to někomu připadá málo vznešené, rád by bohoslužbu „vylepšil“ navrácením starých zvyků, se kte-

Dokončení na str. 3

Spása a evangelium

U Marka čteme: „**Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.**“

Dovolte, abych se ve svém zamyšlení nejprve zastavil u pojmu spásy. Původní představa byla velmi realistická, řekl bych „pozemská“. Spása znamenala vysvobození z rukou nepřátel či vítězství nad nimi. Spásou bylo především slavné vyvedení Židů z Egypta. Nebo ukončení obléhání Jeruzaléma r. 701 asyrským králem Sancheribem, kdy se vojsko zázračně do rána vytratilo. Tehdy se Hospodin ke svému lidu přiznal mocnými činy. Bůh Izraelců byl především bojovníkem, jenž bojuje za svůj lid; Izrael znamená „Bůh bojuje“. Spása byla chápána kolektivně jako spása národa, Božího lidu. Nikoli individuálně, neboť pojem nesmrtelné duše přezívající tělo staří Izraelci původně neznali. Tento pojem si osvojili až vlivem řeckého myšlení. Představa později umožnila přesunout naději ještě za horizont lidského života, takže spása bude očekávána nikoli během života samého, ale až po jeho skončení, po vzkříšení.

Původně byla spása spojována také se získáním zaslíbené země (srov. Žalm 44). Zaslíbená země musela být vybojována na původních obyvatelích. Pokud někoho při čtení SZ pohoršuje krvavá biblická historie, genocidy národů, mohou jej uklidnit výsledky archeologických výzkumů posledních let. Ty naopak ukazují, že ovládnutí a osídlení Palestiny bylo pozvolné, proběhlo v několika vlnách a trvalo několik generací. Vše nasvědčuje tomu, že Izrael se s původním obyvatelstvem postupně sžíval a učil spolupracovat. Po hrozných bitvách není téměř stop, takže se zdá, že mnohé starozákonné pasáže jsou často jen rituálními texty, čtenými o svátcích.

Vraťme se však ke spásě coby získání zaslíbené země. V zaslíbené zemi má bydlet Bůh uprostřed svého lidu – prostřednictvím bohoslužeb a dodržováním Zákona, což je vlastně totéž, protože židovský Zákon obsahoval nejen bohoslužebné předpisy, ale i etické normy. Uplatňování těchto principů znamenalo vládu Boží, ba samou přítomnost Boha mezi svým lidem tak jako při bohoslužbě.

Po krátkém slavném období Davidovy a Šalomounovy říše přichází mocenský úpadek, rozdělení království na Severní a Jižní, porážky, postupná ztráta vlády nad zemí, zničení chrámu, deportace. V období těchto národních katastrof se tradice stala Židům vzácným prostředkem zachování národní i osobní identity těch, kdo byli odvedeni do zajetí a nakonec roztroušeni do babylonských diaspor. Tehdy vznikají první židovské svaté texty zapsáním ústních tradic. Tím jsou dány podmínky pro vznik jedinečného osobního vztahu zbožného jedince ke svatě knize a skrze ni k Bohu. Tehdy se spiritualita stává také věcí osobní, vnitřním životem zbožných jedinců. Zaslíbená země se stává vzpomínkou a znovu předmětem touhy. Ztrátu zaslíbené země si Židé vynahrazovali praktikováním zásad Bible, důsledným dodržováním příkázání a meditací nad texty, hledáním smyslu a souvislostí... Zaslíbená země jako by se přestěhovala ze skutečného světa do hlav, tedy do duchovního světa židovských písmáků.

Časem příkázání přibývá, takže zbožný Žid, důsledně vzato, na nic jiného než na zachování stovek předpisů, jejichž dodržování jej spojuje s Bohem a soukmenovci roztroušenými po celém světě, po celý den ani nemůže myslet. Praktikování Zákona v běžném životě se stává věcí osobní důstojnosti či prestiže, stává se závodem v dokonalosti... Později se Zákonem nemyslí jen Desatero a příkázání obsažená v knihách Mojžíšových, ale stovky dalších příkázání. Podmínkou spásy bylo dodržet celý Zákon rozrostlý do 613 talmudických příkázání.

Ačkoli se židovští učenci snažili důkladně vyložit, jak se které příkázání za různých okolností má plnit a jaké jsou výjimky, důsledně plnění Zákona stále více způsobovalo nejen komplikace všedního života, ale také i morální a fyzickou újmu lidí. Vzpomeňme, Ježíš byl často znalci Zákona kritizován, že uzdravuje v sobotu. To, co mělo působit dobro, působilo zlo. Osobní mezní zkušenost s dodržováním Zákona udělal apoštol Pavel, jenž se cítil být Zákonem ponoukán ke zlému – k pronásledování soukmenovců.

Ježíš se pokusil znovu postavit na první místo bezprostřední vztah k Bohu a k druhému člověku. Neměl rád akademické deba-

ty o příkázáních, nýbrž raději konal, učil a uzdravoval, čímž svým slovy o království Božím dodával na skutečnosti.

Jeho evangelium spočívalo v hlásání blízkosti království Božího, které se v jeho podání a konání zdálo najednou přístupné všem. Množství příkázání zredukoval na minimum a zdůraznil dvě hlavní: milovat Boha a bližního svého jako sám sebe (Lv 19,18; Mt 22,39). K jeho evangelium také patřilo vyprávění o Bohu jako o milostivém Otci. Ježíšovu vlastním evangelium můžeme porozumět z Otčenáše. Bůh je náš Otec. Tímto výkladem Boha je znovu posvěceno jeho jméno. Jeho království přichází, když jsme jako on milostiví k druhým, odpouštíme. Tím se naplňuje jeho vůle na zemi.

Ovšem, čteme-li u Marka: „kažte evangelium“, stejně jako když čteme na jeho počátku: „Počátek evangelia Ježíše Krista...“, evangelium se zde již nemyslí Ježíšovo vlastní učení, ale pochopení jeho života a smyslu smrti, velikonoční zvěst učedníků, pochopení Ježíše jako Mesiáše, jenž podstoupil smrt na kříži, a tím i potvrdil své učení. Vždyť i na kříži prosil Boha, aby odpustil jeho vrahům a posměváčkům. Učedníci uvěřili, že Ježíš byl poslán od Boha, že byl Božím Synem a jako takový že žije, že byl vzkříšen a vyvýšen. A v této víře mají i oni – a my s nimi – naději.

Z mocného spojence na nebesích, jenž kosí řady nepřátel, jehož se bojí i jeho lid, se stal milostivý Otec, velkorysý ke svým dětem. A tento Bůh Otec se nám ukázal v Synu, který jej dosvědčil svým životem i statečnou smrtí. Řecké slovo martyrium, mučednictví, znamená svědectví. Utrpení o něčem svědčí, má smysl.

Nevíra v evangelium pak, takto viděno, vede k ztracení. Kdo nevěří evangelium, je nadále posuzován podle Zákona, jemuž nelze zcela vyhovět. Přidáme-li k tomu neúctu vůči tomu, kdo Zákonu vyhověl a byl tedy popraven nespravedlivě, schvalování jeho smrti a odsouzení spravedlivého – jak by takový člověk mohl obstát u posledního soudu? Rozumějme dobře slovy Ježíše (Mk 4,24; Mt 7,2): „Dávejte dobrý pozor, co slyšíte! Jakou mírou měříte, takovou vám bude naměřeno.“ Dávejte dobrý pozor, co slyšíte – a já dodávám: když se hlásá evangelium.

Michal Kotrba

BÝT PŘÍTELEM TICHÁ

Olga Nytrová

Vertikála

V záchranném pásmu naděje
se projeví pravé vztahy
a spásné kroky se najednou odvíjejí
od tajemné životní vertikály

Mapa duše světélkuje
kolik cest na ní vidím? Opalové a zlaté křížovatky
podané ruce

Z kazatelského plánu

9. neděle po svatém Duchu

Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě a ty jim v pravý čas dávaš pokrm, otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije. ŽALM 145,15-16

První čtení: Izajáš 55,1-3

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III):

2. Za dar posvěcující milosti, abychom jako dědicové Kristovi v duchu a v pravdě Boha uctivali, modleme se k Hospodinu.
3. Aby naše lidsky nedokonalá modlitba byla přesto nebeskému Otci milá a vlídně jím přijatá, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, ve své dobrotě a milosrdenství očistiuj a ochraňuj svou církev a veď ji po svých cestách, neboť v bezpečí setrvá jedině s tvou pomocí. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 9,1-5

Evangelium: Matouš 14,13-21

Verše k obětování: Žalm 90,13-14

Verš k požehnání: Moudrost 16,20

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, dej, ať nás účast na tajemství chleba a kalicha duchovně obnoví a přivede k novému životu! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 25, 65, 113, 129, 150, 157, 169, 288, 294

Nad Písmem

Uprostřed hladovějících zástupů

„Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům a učedníci zástupům. I jedli všichni a nasytili se; a sebrali nalámaných chlebů, které zbyly, dvanáct plných košů. A jedlo tam na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.“

Matouš 14,19-21

Sestry a bratři, podle evangelisty se tento příběh stal, když Ježíš uslyšel o smrti Jana Křtitele. Není divu, že se chce uchýlit do samoty a modlit. Ježíš zřejmě tuší, že podobný osud čeká i jej samotného.

Za Ježíšem šel veliký zástup. Byli to lidé, kteří viděli znamení, která Ježíš činil na nemocných. Lidé prostě následují ty, kteří jim dají naději. V dějinách i v současnosti bychom našli mnohé případy toho, kdy masy lidí následovaly různé spasitele, kteří jim slibovali nebe na zemi. Avšak často to skončilo tak, že své následovníky tyto různí lžimesiášové přivedli do situace a míst, kdy se ukázalo, že vše byly prázdné sliby. A ožebračení následovníci nakonec museli zachraňovat holé živobytí. Ježíš však je ten, který přišel opravdu sloužit. Bylo mu těch lidí líto. A tak i když ti lidé přišli nevhod, pomáhá jim a uzdravuje je. A chce se o ně postarat, i co se týká jídla. Je to prostě člověk v tom nejlepším slova smyslu. A když přijdou učedníci s tím, že lidé mají odejít, zasahuje. Vezme to, co je k dispozici. Dvě ryby a pět chlebů. To je číslo plnosti. Má nám to ukázat, že Bůh nás naučí vystačit i s tím, co máme,

i když se nám to může zdát naprosto nedostatečné. Navíc ječné chleby, to byl v té době podřadný pokrm, který se dával dobytku. Nasytili se všichni a ještě zůstalo. I u těch zbytků symbolické číslo. S Bohem zjevným v Ježíši Kristu zbývá dost i pro budoucnost, pro ostatní, o kterých třeba ani nevíme. Zajímavá je zmínka u Jana, že když ho chtějí lidé provolat králem, odchází Ježíš zcela sám. Jeho poslání spočívá v něčem jiném než v pozemské vládě.

No a co teď my s tímto příběhem? Proč Bůh dopouští, že někde žijí lidé v nadbytku a jinde umírají hladem? Musím říci, že nevím a trápí mě to. V tomto líčení zázračné události je ale skryta zvěst, která nám umožní i hledat odpověď na možnosti řešení oněch tíživých otázek, které nám kladou problémy tohoto světa.

K Ježíšovi tenkrát přicházel zástup lidí. Tito lidé nehladověli pouze fyzicky. Nepotřebovali jen jídlo. Oni hladověli po smyslu života, po lásce, zájmu. Ježíš tím, že utišil jejich hlad po jídle, učinil znamení. Bylo to znamení toho, že tiší i hlad-nedostatek po smyslu života, lásce, zájmu.

I dnes kolem nás, v naší blahobytné společnosti, lidé hladovějí. Cítí se osamocení, nenacházejí dosti síly a moudrosti, aby se vyrovnali s problémy a souženými, které jim život přináší. Rozpadají se jim vztahy. A my se cítíme jako ti učedníci uprostřed pustiny. Máme jen ome-

zené síly, čas a prostředky. Tak jako realisticky před Ježíšem uznali svoji nedostatečnost a omezenost učedníci, tak to máme učinit i my. Máme Bohu, zjevenému v Ježíši Kristu, přinést jako oběť svůj život s tím, že se chceme dělit s lidmi kolem nás. Tak jako Ježíš vzal, co měl, vzhlédl k nebi a vzdal díky, tak i my to můžeme udělat se vším, co máme. A náš čas a zájem, obětovaný pro lidi kolem nás, i když se může zdát, že jde jen o něco nepatrného, obyčejného jako ten podřadný ječný chléb, se může stát tím, co lidi přivede k Otci Ježíše Krista a k jeho nevyčerpatelným zdrojům milosti.

A odtud si lidé mohou brát neomezeně pro své potřeby smyslu, bezpečí, lásky, síly a moudrosti. I oni začnou žít pro druhé. To symbolizuje oněch dvanáct nalámaných košů, které byly poté rozdávány dalším potřebným. Lidé takto vnitřně nasycení, obrácejí potom mají snahu řešit i onen skandální nepoměr mezi tím, že na jedné straně žijí lidé v přepychu a jinde umírají hladem. Je třeba si ale uvědomit jednu důležitou skutečnost. Když podle evangelisty Jana chtěl dav Ježíše provolat králem, on odešel zcela sám. Nestál o slávu. Tam, kde se Ježíšovo jméno zneužívá k nastolení moci, popularity, ovládnutí druhých, tam Bůh nežehná. Duch svatý odnímá své požehnání. Amen.

Marek Ryšánek

Dobrý Bože, dej, ať dokážeme tobě svěřit to málo, co máme, abys to dokázal zázračně rozmnožit pro službu lásce.

O naší identitě

Dokončení ze str. 1

rými se naše církev dávno rozloučila. Copak už nechceme být moderní? A prospěje obřadnost naší zbožnosti?

Co naší církvi chybí, to je opravdové prožívání jejích sedmi svátostí. Především svátost pokání je mezi nimi úplná popelka. Věřím, že obnovení jejího významu, hlubší prožívání věřícími – od těch dole až po ty nahoře – může vést k uzdravení řady neduhů, které se s námi vlečou už léta.

V čem jsme dobří, to je jistě charitativní a diakonická činnost. Tím se můžeme v dnešní společnosti „zviditelnit“. Máme také mnohé kulturní aktivity; i to nám může prospět v očích veřejnosti. Ale nezdá se, že by tyto činnosti nějak výrazně odlišily naši církev od těch ostatních. Navíc se jim věnují vedle církvi i mnohé další instituce.

Tak v čem je identita a přínos Církve československé husitské? Historické kořeny jsou zajisté výborné, ale k životu církve dnes už nestačí. Možná trochu závidí-

me některým novým církvím, které jsou živé a rozrůstají se, přestože žádné historické kořeny nemají. Ziskávají nové členy často i mimořádnými zážitky. Ale ani touha po zvláštních úkazech či zázracích nevede k tomu nejvyššímu cíli. Současná ekumenická otevřenost je velkým přínosem a pokrokem. Vzájemná inspirace je jistě zdravá. Ovšem – při vši úctě k těm druhým – má-li smysl existence naší církve, musí si ona zachovat svou vlastní tvář, nemůže se stát jakousi houbou, která do sebe nasaje všechno a pozbude jakoukoli odlišnost od svého okolí. Vždyť máme velmi hodnotnou teologii, kterou však mnozí vůbec neznají anebo necítí.

Dalo by se jistě hodně mluvit o křesťanské morálce. Jenže jedno je o ní mluvit a druhé je žít ji. Moralizováním nikam nedojdeme, a navíc přece víme, že Ježíš nepřišel zachránit zdravé, ale nemocné. Přesto však je krásné na prvotní církvi, jak ji známe ze Skutků apoštolských, právě to, že žila ve

vzájemné lásce a obětavosti. Ani my nemůžeme stále jen vzdychat, jaké to bylo krásné v počátcích naší církve.

Po tom všem, co bylo napsáno, se znovu ptejme: Na čem bychom si tedy měli v první řadě zakládat? Tvůrci Ústavy naší církve vložili moudrá slova do takzvané preambule. **SNAŽME SE NAPLNĚVAT VŠECHNO DUCHEM KRISTOVÝM!** Tato slova za ta léta vůbec nezeštarla. Platí dnes možná ještě víc než kdysi. Založme celý život na Kristu. Nechme se zcela prochnout jeho Duchem. Dělejme všechno, co je třeba, s nadějí, že to má smysl, ale nezakládejme si na tom. Nepřekážejme Duchu svatému v jeho působení! Zůstaňme moderní v tom, že se nebudeme bát životodárného vanutí, působícího změny, a to i proměny nás samých. Pak zažijeme třeba i ty zázraky!

A tak, více než všechno ostatní, je důležitá skutečná přítomnost Krista ve společenství církve i v jednotlivcích. S ním se nemusíme obávat budoucnosti. On už se o tu naši identitu postará.

Radana A. Váňová

Vyhlížíme duhu (Dojmy z duchovního cvičení)

Stůl a kruh sedmnácti židlí pod tapiserií s Ukřižovaným – to je místo setkávání mlčenlivých účastníků setkání. Jenom při zpěvu a modlitbě vydají hlas.

Naopak ten, kdo během pěti dnů stále promlouvá k ostatním, ten vysílá své modlitby tichou poštou přímo k Adresátu.

Zahrada nabízí řadu klidných zákoutí k četbě a rozjímání. A také

dům je pohostinný. Ikony v kapli by mohly vyprávět. V jídelně znějí zvonivé tóny Arvo Pärta. Při Stabat Mater se i cinkání příborů několikrát zastaví v úžasu nad nebesky krásnou hudbou.

„**Bůh slunci na nebi postavil stan,**“ čteme v žalmu.

Jistotou letních duchovních cvičení je prý skutečnost, že je provází horko. To platí i letos. Hlavní naší jistotu však symbolizuje Trojice kamínků na improvizovaném stole Páně.

Slunce se nezaleklo ani letního deště. A tak v zahradě

vyhlížíme duhu. Neobjevila se – prozatím. Ale ode dneška ji budeme vyhlížet každý den.

Radana Váňová

Doplnění příspěvku několika informacemi:

Duchovní cvičení se konalo 10. - 15. července v Penzionu Zahrada v Brně a jeho vedoucími byli Daniel Majer a Petr Šandera.

Vydejte se s námi na místa, kde se začala kněžská cesta Karla Farského

90. let od úmrtí prvního patriarchy Církve československé husitské

POUŤ MILOSRDENSTVÍ 2017 K POCTĚ KARLA FARSKÉHO

Plzeňská diecéze Církve československé husitské vás zve na diecézní pouť 22. - 23. září 2017

Pátek 22. září (Pernink, Jáchymov)

16:00 Prohlídka kostela Nejsvětější Trojice v Perninku

18:00 Ubytování na evangelické láze v Jáchymově

20:00 Společná večeře

Sobota 23. září (areál kláštera v Ostrově)

10:00 Poutní bohoslužba v kostele Zvěstování Panny Marie

11:00 Prohlídka kláštera a chrámu sv. archanděla Michaela

12:00 Společný oběd v restauraci

14:00 Slavnostní zakončení pouti požehnáním poutníkům

Přihlášky a zajištění ubytování zasílajte do konce srpna na adresu tajemník@plzenskadiocese-cshs.cz

Broumovské rozcvičování

na začátku prázdnin se pomalu stává tradicí. Místním (profesorkám) začíná volno, přespolním Broumovákům dovolené, a tak se v krásném prostředí můžeme každé jitra prvního červencového týdne sejít v altánu na půlhodinku tzv. **duchovní rozcvičky**. Letos se základem těchto ranních chvil stala nová knížka z pera biblisty doc. Jiřího Beneše *Svatá slova v knize Jozue. Ze základu podstatného biblického rozboru v ní totiž vyrůstají zajímavé aktualizace*:

Jozue se má na svůj úkol dovést Boží lid do země zaslíbené připravit určitým způsobem života – sebekultivací. Předpokladem všeho dalšího je důvěra. Bůh opakovaně Jozua vybízí: Vzhop se a buď odvážný! – to je investice potřebná k splnění úkolu. Hospodin o sobě vypovídá, a to svými činy (vyjádřenými většinou formou sloves); právě důraz na Boha jednajícího je dobrou obranou před zpředmětněním Boha pomocí substanciálních výpovědí o něm. Kniha Jozue tak vypovídá zejména o Bohu darujícím, mluvícím a bojujícím.

Boží ujištění „jsem s tebou“ je silové pole, v němž má Jozue žít, věnovat se Tóře a praktikovat ji. Tím vede svůj lid. V knize Jozue nejde zdaleka o vyprávění historické, ale teologické, o sdělení zkušenosti s Bohem. Tuto zkušenost je třeba předávat z generace na generaci (zde se to děje památkem z kamennů ze dna Jordánu, ale zejména otázkami synů pokládány otčům). Upozorňovat na Hospodinův výrok (= čin), připomínat či vykládat jej znamená umožňovat další zkušenost s Božím působením, vta-hovat další lidi do silového pole Božího vlivu. Mocná je ruka Hospodina. Známé příběhy (vyzvě-

dači u Rachaby, dobytí Jericha, překročení Jordánu) vypovídají o „nakažlivosti“ víry čili důvěry k Bohu. Pak je možno vyjít z dosavadního života (Egypta).

Válečná procesí kolem Jericha vypadají jako bohoslužba. Ale také bohoslužba bývá „boj“ (kultické drama). Nejen Hospodinův hlas, ale i zvuk vydaný na jeho rozkaz má ohromnou moc. Boží slovo je třeba opakovaně připomínat – vede od toho, co je vidět, k tomu, čemu je třeba věřit. Bůh očekává, že jeho lid mu věnuje trvalou pozornost, bude s ním udržovat vztah a odevzdávat se mu v důvěře. Lid má pamatovat, vzpomínat, ale zejména znovu zakoušet Hospodina, žít s ním v osobním vztahu.

Jozuovo závěrečné kázání odkazuje na nejdůležitější věci, které má Boží lid v zaslíbené zemi uskutečňovat: žít podle Tóry (ukazatele), milovat Hospodina, chodit po všech jeho cestách, střežit jeho příkázání, lnout k Bohu a sloužit mu s láskou. K tomu všemu je třeba plně nasazení a soustředění (Joz 23). To vše je nutné k pěstování vztahu k Bohu a jednání v silovém poli jeho blízkosti. Naslouchání Hospodinovi rozhoduje o budoucnosti člověka.

Toto je jen hrst z knihy přebohaté naplněné myšlením o Hospodinovi, který vede svůj lid. Skvělé jsou i přílohy – Stvořitelský hymnus, Jozuovo kázání. Stojí za to ponořit se do stránek tohoto biblického výkladu a vytěžit z jeho svědectví vlastní zkušenost s mocně jednajícím Bohem. Snažili jsme se o to i my počátkem července v Broumově.

JW

(J. Beneš: *Jozue - Svatá slova v knize Jozue, Advent-Orion a další*, 2017)

Zprávy

Vzpomínka
na sestru Šponerovou

Ve věku 90 let zemřela v pátek 7. července sestra farářka Marie Šponerová. Sestra Šponerová sloužila nejprve jako kazatelka ve

Voticích a Sedlčanech, poté jako farářka v Sedlčanech a Příbrami. Rozloučili jsme se s ní spolu s její rodinou v neděli 16. července ve sboru Mistra Jakoubka ze Stříbra v Příbrami-Březových Horách. red

Oznámení o změně telefonu

Náboženská obec ČČSH v Českých Budějovicích (Palackého náměstí 1154/1, 370 01 Č. Budějovice) má nyní pouze mobilní telefon č. 739 718 975. Pevná linka byla zrušena. LCH

Kouzlo světla v Lounech

Spolek „Sýkora 2020“ a Město Louny uspořádaly 14. července již II. ročník festivalu „Kouzlo světla“. V centru Loun se rozsvítily fasády a okna historických budov neobvyklými barvami a videoprojekcemi, před Vrchlického divadlem se rozzářila piazetta.

Sbor Církve československé husitské osvitilo zelené uranové světlo plastiky Ronyho Plesla. K zavěšení díla bylo potřeba postavit v interiéru konstrukci do výše cca sedmi metrů. Lešení připomnělo dobu stavby sboru, jak ji známe z fotografií se železným skeletem. Trs trubíc, které zářily žlutozeleným světlem, tvořil korpus. Hlava k němu vystupovala z plastiky Josefa Štýbra, která zdobí apsidu kostela. Celý objekt nesl název „Uranium figure“ a lze v něm, chcete-li, spatřit postavu Krista. Přichozí mohli posedět v lavicích a meditovat za zpěvu chrámového pěveckého sboru naší náboženské obce.

Festival přilákal do potměných ulic města množství lidí, bylo na co se dívat, co obdivovat. Pro zúčastněné městské organizace, k nimž se počítala i naše církev, byl tento umělecký podnik příležitostí přivítat v husitském sboru občany Loun i návštěvníky města, kteří možná ani náš kostel neznají. Mohli ho spatřit v „zeleném světle“.

Doufáme, že kromě uměleckého zážitku přinese tato akce „osvícení“ v realizaci projektu „Piazetta“ k počtě zesnulému lounskému výtvarníkovi Zdeňku Sýkorovi, na jehož podporu se již podruhé tento festival světla konal.

Helena Smolová

Kostel sv. Mikuláše
na Staroměstském náměstí

pondělí 7.8. 2017, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 8.8. 2017, 17.00
Michal Hanzal – varhany
František Bílek – trubka
G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, G. P. TELEMANN, W. A. MOZART

středa 9.8. 2017, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Jana Jonášová – soprán
J. S. BACH, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, Ch. M. WIDOR

středa 9.8. 2017, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

čtvrtek 10.8. 2017, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 11.8. 2017, 17.00
Josef Kšica – varhany
Tomáš Jindra – bas
J. S. BACH, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 11.8. 2017, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková – housle
Vratislav Vlna – hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

sobota 12.8. 2017, 17.00
Josef Popelka – varhany
Miroslav Lopuchovský – flétna
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, G. P. TELEMANN, M. MARAIS

sobota 12.8. 2017, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmánková – soprán
Miroslav Laštovka – trubka
A. VIVALDI, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. GERSHWIN

neděle 13.8. 2017, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Ilona Slavíková – mezzosoprán
J. S. BACH, C. FRANCK, G. BIZET

neděle 13.8. 2017, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

Změna programu vyhrazena.
Placená inzertce

Nezapomeňte si objednat
co nejdříve

KALENDÁŘ
BLAHOŠLAV 2018

a to buď písemně
na adrese:
prodejna Blahoslav,
Wuchterlova 5,
160 00 Praha 6
nebo e-mailem:
prodejna.blahoslav@ccsh.cz,
telefonicky:
na 220 398 117
nebo SMS 724 142 467.
Uvedte příjemce faktury,
příjemce zásilky,
příp. zda si zásilku
vyzvednete osobně.

Krakovec 2017

Pod vedením pražského biskupa Davida Tonzara a za důstojné účasti duchovenkého sboru i vřelého zájmu věřících laiků a sympatizantů Církve československé husitské proběhla oslava Husova svátku na Krakovci (v předstihu 5. července odpoledne). Bohoslužba podle liturgie Karla Farského opět posílila a upevnila živou tradici, jejíž počátky sahají až do 15. a 16. století. Bohoslužbu doplnily písně ze Zpěvníku ČČSH a radostný úkon – pověření k jáhenské službě, které přijal bratr Jiří Macoun, ředitel Kolej a menz University Karlovy.

NO Panoší Újezd,
vikariát Beroun

Z ekumeny

SVĚTOVÁ RADA CÍRKVÍ SE PŘIPOJUJE K POŽADAVKU
CÍRKEVNÍCH PŘEDSTAVITELŮ V JERUZALÉMĚ, ABY BYLA POSVÁTNÁ MÍSTA
TRVALE PŘÍSTUPNÁ PRO BOHOSLUŽEBNÉ ÚČELY

V zájmu míru vyzývají církevní představitelé v Jeruzalémě k zachování historického statu quo, který umožňuje přístup do mešity al-Aksá a na její nádvoří, stejně jako na další posvátná místa ve městě.

Po nedávných násilných činech spáchaných v okolí mešity vyjádřili patriarchové a představitelé jeruzalémských církví v otevřeném dopise obavy týkající se změny historického statu quo posvátných míst. „Každé ohrožení kontinuity a integrity daného stavu věcí by mohlo mít vážné a nepředvídatelné důsledky, které by byly v dnešním napjatém náboženském klimatu nanejvýš nežádoucí,“ píše se v dopise. Představitelé církví vyzvali k zachování svobodného přístupu k modlitbě, a to zejména pro tisíce lidí, kteří se zde každý pátek modlí. Poté, co byli tři Palestinci a dva izraelští policisté zabiti při ozbrojené potyčce v areálu mešity, izraelská policie místo uzavřela a zrušila páteční polední modlitby, což se za posledních několik desítek let stalo poprvé.

Zástupce generálního tajemníka WCC Ioan Saucu vyzval společenství WCC a jeho partnery, aby se spojili v modlitbě za spravedlivé a mírové řešení v Jeruzalémě. „Zachování historického statu quo a podpora rovných práv pro křesťany, muslimy a židy na těchto posvátných místech jsou životně důležité pro udržení míru a zmírnění násilí,“ řekl Sauca. „Zamítnutí přístupu na posvátná místa tisícům lidí, kteří cestují z velké dálky, aby se zde modlili, je nejen porušením práv těchto osob, ale také zkázonosným činem narušujícím už tak křehký mír.“ ... „Jsme solidární s muslimy, židy a křesťany a modlíme se, aby spravedlnost a mír zvítězily nejen dnes, ale i v příštích týdnech a měsících.“

Dle materiálů SRC připravila Mirka Čejková

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Nasycení pěti tisíců

Podali-li se vám správně seřadit přeházené věty příběhu (Mt 14,13-21), získáte pořadí písmenek do tajenky.

1. Když nastal večer, přistoupili k němu učedníci a řekli: (A)
2. „Máme tu jen pět chlebů a dvě ryby.“ (A)
3. Ježíš odplul lodí na pusté místo, aby byl sám. (Z)
4. Poručil, aby se zástupy rozsadily po trávě. (C)
5. Ale zástupy o tom uslyšely a pěšky šly z měst za ním. (Á)
6. On však řekl: (S)
7. „Toto místo je pusté a je už pozdní hodina. Propust' zástupy, ať jdou do vesnic koupit si jídlo.“ (Č)
8. I uzdravoval jejich nemocné. (R)
9. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům a učedníci zástupům. (E)
10. Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto. (Z)
11. Ale Ježíš jim řekl: (N)
12. „Přineste je sem!“ (Y)
13. Oni odpověděli: (N)
14. „Nemusejí odcházet, dejte vy jim jíst!“ (É)
15. A jedlo tam na pět tisíc mužů kromě žen a dětí. (I)
16. I jedli všichni a nasýtli se; a sebrali nalámaných chlebů, které zbyly, dvanáct plných košů. (N)

Řešení z minulého čísla: Chybějící rybka, tlama, ploutev, žábry, oko.

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklamace: tel. 220 398 117

